

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 9. Legati Calcedone audiuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. articuli) litteris, ab Imperatore datis,
 A C. 431. notentur, ne simplices animi decipian-
 tur. (*)

§. IX.

Legati Calcedone audiuntur.

Conc. Ephes.
 p. 731.

Ubi utriusque partis Legati Calcedo-
 nem pervenerunt, ibi morari iusti
 sunt, nec his nec illis Constantinopolim
 ingredi licuit, ne excitaretur seditio. O-
 rientalibus, qui Calcedonem venerant,
 fama allapsa, Nestorium Epheso discede-
 re iustum; idque maxime affligebat,
 quod ipsius Depositionem viderent con-
 firmari. Hoc est, quod ad suæ factionis
 homines undecima mensis Macedoniani
Gorpicee, id est, quarta Septembris, scri-
 bebant, rursusque eadem die se Impe-
 ratorem expectare, in ædes Rufini pro-
 pe Calcedonem venturum, ut ibi partes
 audi-

(*) Hier wären Beyspiele, daß man den Kay-
 ser in Glaubensfragen zum Richter angenommen
 daß man Klagen wider den Bischof zu Jerusa-
 lem vor Ihm gebracht, welche nach den Grund-
 sätzen der Katholicken unter die weltliche Gerichts-
 barkeit nicht gehören, und daß man sich an Ihn
 gewendet, damit er durch Kayserliche Edict die
 Artikel des heil. Cyrillus verdammen sollte.
 Schade für diejenigen, welche eine Folge daraus
 ziehen wollten, daß dieses Abtrünnige, oder Her-
 ber gethan!

audiret. Episcopus Himerius necdum Sæculum V.
advenerat, itaque utrinque septem Epis- A. C. 431.
copi aderant.

Advenit Imperator, utramque par- Conc. Ephes.
tem benigne audivit, statimque Orien- p. 736.
talibus videbatur ad se inclinare Victo- Synod. Bal-
riam. Catholici instabant, ut S. Cyril- uz. c. 27.
lus libertati restitueretur, & postulabant,
ut ei venire liceret, & suam ipsius De-
fensionem suscipere. Orientales assere-
bant, ante omnia fidei articulos esse de-
finiendos. Jussit Imperator, ut ambæ
partes suam fidei confessionem porrige-
rent; dixerunt Orientales, sibi non esse
possibile, ut aliam, quam Nicænam ede-
rent, quod Imperatori probabatur. Ergo
ad suos exemplar expositionis fidei, quod
Epheso attulerant, remisere, rogantes,
ut duo nova, appositis suis signis, mitte-
rent. Addunt: *Omnis populus Constan-* Sup. XXV.
tinopolitanus continuo ad nos veniens, a- S. 54.
nimos ad defendendam fidem erigit, ægre
hominum impetum continemus, ne calu-
mniandi occasionem adversariis præbea-
mus.

Idem Theodoretus ad suum Metro- Conc. Ephes.
politam perscripsit, Alexandrum Hiera- p. 732.
politianum; sed id verosimiliter poste- Synod. Bal.
riori tempore factum, quippe nihil boni c. 30.
pro causa suorum sperare videtur. *Ni-*
hil omisimus, inquit; nec blanditias, nec
constantiam, nec preces, quibus Principem
excita-

Sæculum V. *excitaremus, ejusque Consistorium, ne*
A. C. 431. *causam fidei, quam aliqui corrumpere sa-*
tagunt, negligent, hactenus vero effeci-
mus nihil. Coram Imperatore juramen-
to affirmavimus, nos Cyrillum, & Me-
mnonem restituere non posse, & cum aliis
communicare, antequam articulos Hære-
ticos rejecissent. At illi, qui magis, qua-
sua sunt, quærent, quam quæ Jesu Chri-
sti, cum ipsis reconciliari, etiam nobis
invitis, volunt. Nempe jam tunc fuere
ex Orientalibus aliqui, qui de pace cogi-
tarent. Quantum ad amicum nostrum
(scilicet Nestorium) attinet, scito, quo-
tiescunque de eo sive coram Principe sive
Consistorio meminimus, in pejorem par-
tem versum fuisse; id vero summa mali,
quod nemo magis ipso Imperatore virum
aversetur. Is dixit ad nos: Nemo ultra
de ipso ad me quidquam; causa ejus finita
est. Jam adlaboramus, ut nos ex ista,
vos ex illa civitate liberemus, nihil quippe
est, quod hic speremus. Neminem non
pecunia corrumpit, omnes defendunt, u-
nam esse Divinitatis Humanitatisque Na-
turam. ()*

Populi quidem Religio, Deo sint lau-
des! bene habet; veniunt plurimi ad nos
quoti-

(*) Mirum! quod Theodoretus, qui bona fide scripsisse creditur, adeo manifeste falsa assereret.

quotidie. Pro concione dicere cepimus, **Sæculum V.**
 & cætus majores celebrare, tantaque in **A. C. 431.**
 plebe nos audiendi delectatio fuit, ut us-
 que ad horam unam post meridiem man-
 suri fuissent, si solis ardores potuissent to-
 lerare; congregati erant in magna area,
 quam porticus quatuor circumdant, nos
 autem ex altiore domus contignatione
 perorabamus. At omnes Clerici, & bo-
 ni isti Monachi, acerrime nos persequun-
 tur. Cum ex Rufinianis ædibus redire-
 mus, ubi primo ad conspectum Principis
 admissi fuimus, ad conflictum ventum est, **Theodore-**
 multi tam ex Laicis, qui nobiscum erant, **tus.**
 quam ex istis Pseudo-Monachis sauciati.
 Comperit Imperator, populum nobiscum
 congregari, cumque aliquando mihi soli
 occurrisset, inquit: relatum mihi, vos a-
 gere cætus prohibitos. Respondi: Cum
 libertatem loquendi facias, clementer me
 audi! num æquum sit, hos Hæreticos, ex-
 communicatos, officiis Ecclesiasticis fun-
 gi, dum nobis, qui pro fide pugnamus,
 Ecclesiam ingredi non licet? Dixit:
 Quid vis, ut faciam? Respondi: Quod
 Comes Joannes fecit, cum Ephesum venit,
 nam videns, ipsos conventus agere, & nos
 cessare, prohibuit, dicens; donec pacem
 communem inieritis, non concedam, ut
 vel ista, vel altera pars cætus cogat. I-
 dem hujus Civitatis Episcopo præcipere
 debueras, ut nec ipsis, nec nobis separa-
 tim

Sæculum V. *tim convenire licitum esset, donec con-*
A C 431. *cordia reduceretur. (*) Respondit Im-*
perator: Non est meum Episcopis præci-
pere. (**) Respondi: Ergo nec nobis
quidquam prohibeas. Ecclesiam selige-
mus unam, agemus conventus, & videbis,
majorem longe populi partem nobis, quam
illis consentive. Addidi: in nostro cætu
nec Sacræ Scripturæ leguntur, nec obla-
tiones fiunt, sed tantum preces pro fide,
pro tua Majestate, & pii sermones. Hac
approbavit, nec in hanc usque diem pro-
bibuit. Major in dies ad cætus nostros
bomi-

(*) Bonum consilium! Mi Theodorete! si remedium, si modus, si spes reducendæ inter diffidentes Episcopos concordæ esset. Edic enim! quæ via tentanda sit. Tu Sanctum Cyrillum, & Patres Concilii Ephesini, dissimulare Romanæ Sedis Auctoritate, Hæreticos pronuntias, & illi te; quis Judex erit? Imperator? an vero ad Principum Sæcularium neminem dicit Christus: Confirma fratres tuos! Luc. 22. An Sacra Scriptura? hanc pars utraque sibi favore contendit. An major Sæctatorum numerus? at fallibile est hoc signum, nec ipsis Hæreticis probatum. Quid ergo superest? profecto nisi ad Cathedram Petri, cujus Auctoritate S. Cyrillus Synodo Ephesinæ præfuit, respiciamus, æternæ erunt lites, & tota Christi Ecclesia, contra quam ipse promisit, rupto charitatis vinculo, in varias Sæctas dissolvetur.

(**) Egregium testimonium!

hominum concursus est, sed & periculum nostrum crescit, & timor; quippe Monachorum, Clericorumque furore nihil violentius, & Procerum aures in sua potestate habent. Exstat una Oratio Theodoretii, illo tempore dicta, & alia Joannis Antiocheni, in eodem coetu pronuntiata, qua auditoribus valedicit.

Sæculum V.
A. C. 431.

Conc. Ephes.
p. 733.
p. 755.

Schismatici Epheso Legatis suis fidei Professionem, quam petebant, miserunt, & Epistolas, quibus adhucdum instabant, ut duodecim S. Cyrilli articuli damnarentur, dicebantque, iisdem multum Auctoritatis accessurum, si Depositio Nestorii confirmaretur. Simul etiam illorum duodecim articulorum expositionem, quam S. Cyrillus Ephesi, a Concilio rogatus, scripserat, miserunt.

p. 743. 744.

Part. 3.
Conc. Ephes.

Imperator Episcoporum Delegatos, de hac causa differentes, quinque dividit; tandem Constantinopolim rediens, Schismaticis Calcedone relictis, Catholicorum Legatos Constantinopolim venire iussit, & Episcopum ordinare. Schismatici oblato Libello hac super re conquesti sunt; atque iste pro secundo habetur, nam primus ille fuit, qui

c. 1.

ep. p. 745.
Conc. Ephes.
p. 730.

ipsis, cum Epheso proficiscerentur, commissus. In isto autem Legati, Calcedone remanentes, coram Deo testantur, si Hæresis Sectatores (ita Catholicos appellant) Episcopum Constantinopoli ordinent,

p. 728.
Baluz. Syn.
c. 34.

Schismatici.

Sæculum V. dinent, antequam Doctrina fuisset defini-
 A. C. 431. nita, necessario Schisma oriturum, quo
 tota Ecclesia scinderetur; *Nos enim, in-*
quiunt: & omnes Provinciæ Orientis,
Ponti, Asia, Thraciæ, Illyrici, & Italia,
nunquam patiemur, ut Cyrilli Dogmata
recipiantur. Librum quoque S. Ambro-
sii, huic Doctrinæ contrarium, ad te mi-
serunt. Ita ad Imperatorem loquun-
tur.

Conc. Ephes. Eodem tempore ad Rufum, Episco-
 P. 736. pum Theffalonicensem, dederunt Episto-
 lam, ut viri animum tentarent, num ad-
 versus Concilium irritari se sineret, ea
 arte ad suas partes pertraherent, & re-
 latis a Flaviano Philippensi, suo ad Syno-
 dum Ephesinam Subdelegato, fidem non
 adhiberet. Rursus in hac Epistola fit
 mentio de libro S. Ambrosii, ad Impera-
 torem, per Episcopum Mediolanensem
 misso; hunc Episcopum Martinum no-
 minant; sed melius Martinianum dice-
 rent. De hoc Episcopo in sua Epistola
 ajunt, quod sibi scripserit, & inde infe-
 runt, sua ex parte stare Italiam. At ve-
 ro mense Septembri, quo scripta est hæc
 Epistola, necdum sufficiens temporis spa-
 tium effluerat, quo divisiones, quæ E-
 phesi sub finem Junii arsere, Mediola-
 num deferri potuissent, iterumque re-
 sponsoriæ litteræ Ephesum pervenire;
 itaque conjectura est, Martinianum ad
 Syno-

Synodum Ephesinam generatim dedisse Sæculum V.
Epistolam, quæ præter mittentis volun- A. C. 431.
tatem in manus Schismaticorum incide-
rit. Quippe totam Italiam, omnemque
Occidentem, cum Papa, & S. Cyrillo ste-
tisse exploratissimum est.

§. X.

Concilii Ephesini Finis.

Interim Theodosius Imperator ad Con-
cilium scripsit in hæc verba: *Cum ni-*
hil æque ac Ecclesiarum pax nobis cordi
sit, non adhibita modo Ministrorum no-
strorum opera, sed etiam proprio conatu
concordiam inter vos reducere satagemus.
Quia vero id efficere non potuimus, imo de
quæstionibus controversis nequidem collo-
qui voluistis, mandavimus, ut Episcopi O-
rientis domum, & ad suam quisque Ec-
clesiam revertantur, Concilium Ephe-
sinum solvatur, Cyrillus Alexandriam re-
deat, Memnon Ephefi remaneat. Cæte-
rum declaramus, nos, quamdiu victuri
sumus, Orientales damnare non posse, cum
nullius erroris coram nobis convicti fue-
rint, vobisque cum ipsis nec differere pla-
cuerit. Si ergo bona fide pacem queritis,
id nobis aperite, sin vero sine cunctatione
discessum parate! nihil nostra ex parte
omissimus, quin conciliavemini, si culpa
est, nostra non est, cujus sit, Deus novit.
Ex hac Imperatoris Epistola sicut etiam

Coll. Baluz.
p. 156.